

Briuselis, 2018 12 13
COM(2018) 825 final

2018/0417 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo dėl produktų, kuriems galima taikyti mažesnę doko mokestį arba visai jo netaikyti, iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 940/2014/ES

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Atokiausiems Sąjungos regionams taikomos Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) nuostatos. Tačiau Prancūzijos atokiausi regionai nepatenka į PVM ir akcizų direktyvų teritorinę taikymo sritį.

Pagal SESV nuostatas, visų pirma pagal jos 110 straipsnį, Prancūzijos atokiausiuose regionuose vietos produktų iš esmės neleidžiama apmokestinti kitaip nei žemyninės Prancūzijos, kitų valstybių narių ar trečiųjų šalių kilmės produktų. Vis dėlto dėl nuolatinių sunkumų, kurie daro neigiamą poveikį atokiausių regionų socialinei ir ekonominei padėčiai, SESV 349 straipsnyje numatyta galimybė šiems regionams nustatyti konkrečias priemones. Šios priemonės susijusios su įvairiomis politikos kryptimis, tarp kurių – mokesčių politika.

Doko mokestis yra netiesioginis mokestis, taikomas tik Prancūzijos atokiausiuose regionuose – Martinikoje, Prancūzijos Gvianoje, Gvadelupoje, Reunjone ir Majote. Šis mokestis taikomas importuojamoms prekėms, nepriklausomai nuo prekių kilmės šalies, taip pat prekių pristatymui, kurį atlygintinai vykdo gamybos srityje veikiantys asmenys. Iš esmės jis vienodai taikomas vietoje pagamintiems produktams ir importuotiems produktams.

Tačiau 2014 m. gruodžio 17 d. Tarybos sprendimu Nr. 940/2014/ES Prancūzijai leidžiama iki 2020 m. gruodžio 31 d. tam tikriems vietoje pagamintiems produktams netaikyti doko mokesčio arba tą mokestį sumažinti. Minėto sprendimo priede pateiktas produktų, kuriems galima taikyti mažesnį mokestį arba visai jo netaikyti, sąrašas. Vietoje gaminamiems ir kitiems produktams taikomo apmokestinimo skirtumas, priklausomai nuo produktų, negali būti didesnis nei 10, 20 ar 30 procentinių punktų. Priedo A dalyje išvardyti produktai, kuriems taikomo apmokestinimo skirtumas negali viršyti 10 procentinių punktų, B dalyje – kuriems taikomo apmokestinimo skirtumas negali viršyti 20 procentinių punktų, o C dalyje – kuriems taikomo apmokestinimo skirtumas negali viršyti 30 procentinių punktų.

2014 m. gruodžio 17 d. Tarybos sprendime nurodytos konkrečių priemonių priėmimo priežastys: atokumas, išorinė priklausomybė nuo žaliavų ir energijos išteklių, būtinumas kaupti didesnes atsargas, maža vietos rinka, žemas eksporto lygis ir kt. Dėl visų šių sunkumų didėja gamybos sąnaudos, todėl didėja vietoje gaminamų produktų grynoji kaina; šie produktai, netaikant konkrečių priemonių, būtų mažiau konkurencingi, palyginti su iš kitur įvežamais produktais, netgi atsižvelgiant į pastarųjų produktų pristatymo į Prancūzijos atokiausius regionus išlaidas. Taigi tęsti gamybą vietoje taptų sunkiau. 2014 m. gruodžio 17 d. Tarybos sprendime nurodytos konkrečios priemonės buvo parengtos siekiant stiprinti vietos pramonę.

2014 m. gruodžio 17 d. Tarybos sprendimo 3 straipsnyje nurodyta, kad Prancūzijos valdžios institucijos iki 2017 m. gruodžio 31 d. turi pateikti Komisijai ataskaitą apie tuo sprendimu nustatytos apmokestinimo sistemos taikymą, siekiant įvertinti įgyvendintų priemonių poveikį ir indėlį skatinant ir palaikant vietos ekonominę veiklą, atsižvelgiant į atokiausių regionų patiriamus sunkumus. Remdamasi ta ataskaita Komisija Tarybai teikia ataskaitą su išsamia ekonomine ir socialine analize ir, jei reikia, pasiūlymą pritaikyti Sprendimo Nr. 940/2014/ES nuostatas.

2018 m. vasario 12 d. Prancūzijos valdžios institucijos pateikė Komisijai tokią ataskaitą. Konkrečios kiekvieno Prancūzijos atokiausio regiono vertinimo ataskaitos kartu su prašymais pritaikyti produktų, kuriems gali būti taikomas skirtingas apmokestinimas, sąrašą pateiktos atitinkamai 2018 m. kovo 15 d. dėl Gvianos, Martinikos ir Gvadelupos, 2018 m. birželio 4 d. dėl Reunjono ir 2018 m. rugpjūčio 28 d. dėl Majoto (be prašymo atnaujinti sąrašą). 2018 m. spalio 26 d. pateiktas papildomas prašymas į sąrašą įtraukti naują produktą.

Prancūzijos valdžios institucijų pateiktuose prašymuose visų pirma prašoma į sąrašus įtraukti naujų produktų (50), taip pat perkelti produktus į sąrašą, kuriame nurodytiems produktams taikomas didesnis apmokestinimo skirtumas (28), ir išplėsti nurodytų produktų kategoriją (7), o keliuose prašymuose prašoma atnaujinti kodus (9 Gvianos produktai). Taip siekiama atkurti įmonių konkurencingumą, kompensuojant dalį vietos gamintojų patiriamų papildomų gamybos sąnaudų.

Sprendimo Nr. 940/2014/ES 3 straipsnyje numatytoje Komisijos ataskaitoje pateikiama doko mokesčio taikymo ekonominė ir socialinė analizė nuo to sprendimo įsigaliojimo pradžios ir siūloma patenkinti Prancūzijos valdžios institucijų prašymą atnaujinti sąrašus.

Iš tiesų kai kurių vietos produktų kainų mažėjimas arba smarkus kryptis, agresyvios su kainomis susijusios komercinės operacijos, sunkumai statybos sektoriuje, rinkos dalies mažėjimas ir (arba) papildomų gamybos sąnaudų didėjimas kelia grėsmę veiklos tęstinumui ir darbo vietoms.

Be to, naujų produktų gamybos plėtrą riboja ar net jai grėsmę kelia papildomos gamybos sąnaudos, dėl kurių šie produktai nebegali konkuruoti su pigiais iš žemyninės Prancūzijos arba Azijos importuojamais produktais.

Dėl šių aplinkybių būtina atitinkamiems vietos produktams taikyti skirtingus mokesčius arba net padidinti jiems taikomų mokesčių skirtumą, nes šių produktų gamyba yra nepaprastai svarbi susijusiems regionams.

Ši ataskaita šiandien pateikta Tarybai. Prie jos pridedamas šis Tarybos sprendimo pasiūlymas.

Šio pasiūlymo tikslas – produktų, kuriems gali būti taikomas skirtingas apmokestinimas, sąrašą pritaikyti prie ekonominių pokyčių, įvykusių po Sprendimo Nr. 940/2014/ES priėmimo.

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

2018 m. kovo 15 d. Prancūzijos valdžios institucijos paprašė Komisijos pateikti 2014 m. gruodžio 17 d. Tarybos sprendimo Nr. 940/2014/ES techninio pritaikymo projektą. Kartu su prašymu buvo pateiktos ataskaitos, kuriomis grindžiami prašomi pritaikymai. Remdamasi šiomis ataskaitomis, Komisija šiandien Tarybai pateikė ataskaitą, kurioje pateikiama doko mokesčio taikymo ekonominė ir socialinė analizė ir pagrindžiamas poreikis pritaikyti Sprendimą Nr. 940/2014/ES.

• Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis

Ši iniciatyva atitinka politinius prioritetus, nustatytus SESV 349 straipsnyje minimose politinėse direktyvose. Tame straipsnyje pripažįstama, kad atokiausių regionų, kuriems priklauso Gvadelupa, Prancūzijos Gviana, Martinika, Reunjonas ir Majotas, socialinės ir ekonominės struktūros padėtį sunkina jų atokumas, izoliuotumas, mažumas, sunkios topografinės ir klimato sąlygos, ekonominis priklausomumas nuo keleto produktų, o šių veiksmų pastovumas ir derinys labai riboja šių regionų plėtrą. Todėl minėtame 349 straipsnyje numatyta, kad Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, nustato konkrečias priemones, kuriomis siekiama būtent šiems regionams nustatyti Sutarčių, taip pat bendrų politikos kryptių taikymo sąlygas. Produktų, kuriems galėtų būti taikomas skirtingas apmokestinimas, sąrašų pritaikymo tikslas – skatinti ir išlaikyti tam tikrą vietos gamybą, kuriai gresia ypač didelis pavojus, ir taip skatinti užimtumą užjūrio departamentuose. Šiuo pritaikymu stiprinama bendroji rinka ir atkuriamas šių vietos produktų

konkurencingumas, kompensuojant dėl šių regionų geografinės ir ekonominės padėties kylančius trūkumus.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Remdamasi SESV 349 straipsnio trečia pastraipa, savo priemonės Taryba nustato atsižvelgdama į atokiausių regionų ypatumus ir ribotas galimybes, nesumenkindama Sąjungos teisinės tvarkos, taip pat vidaus rinkos ir bendros politikos kryptį vientisumo bei darnos. Sprendimas Nr. 940/2014/ES ir parametrai, kuriais jis grindžiamas, laikomi derančiais su kitų sričių Sąjungos politika. Šia iniciatyva siekiama ribotai pritaikyti Sprendimo Nr. 940/2014/ES priedą. Kiti Sprendimo Nr. 940/2014/ES parametrai lieka nepakitę. Šiomis aplinkybėmis produktų, kuriems gali būti taikomas skirtingas apmokestinimas, sąrašo pritaikymas negali daryti įtakos Sprendimo Nr. 940/2014/ES suderinamumui su kitomis Sąjungos politikos sritimis.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 349 straipsnis.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Tik Taryba turi teisę remdamasi SESV 349 straipsniu priimti konkrečias atokiausiems regionams skirtas priemones, kuriomis siekiama pritaikyti Sutarčių ir bendrų politikos kryptį taikymą šiems regionams, nes nuolatiniai sunkumai neigiamai veikia jų socialinę ir ekonominę padėtį.

Todėl pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

- **Proporcingumas**

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl toliau nurodytų priežasčių.

Jis taikomas tik tiems produktams, kurių įtraukimas į sąrašą arba kurių dalinis pakeitimas sąrašo yra pagrįstas.

Be to, didžiausias mokesčių skirtumas, siūlomas kiekvienam šiame pasiūlyme nurodytam produktui, yra apribotas iki to, kas būtina, siekiant atlyginti papildomas atitinkamų vietos produktų gamybos sąnaudas. Todėl į Prancūzijos užjūrio regionus ir departamentus importuojamiems produktams tenkanti mokesčių našta yra ne didesnė, nei būtina siekiant atsverti mažesnę vietoje gaminamų produktų konkurencingumą, palyginti su importuojamais produktais.

Remiantis Sprendimo Nr. 940/2014/ES teisiniu pagrindu, skirtingą vietos produktų apmokestinimą įtraukti į sąrašą arba iš dalies pakeisti galima tik iš dalies pakeičiant galiojantį sprendimą. Pasiūlymu siekiama pritaikyti Sprendimo Nr. 940/2014/ES nuostatas.

- **Priemonės pasirinkimas**

Siūloma priemonė – Tarybos sprendimas.

Kitos priemonės nebūtų tinkamos.

Tekstas, kurį siekiama iš dalies pakeisti, yra Tarybos sprendimas, priimtas remiantis tuo pačiu teisiniu pagrindu (SESV 349 straipsniu).

3. **EX POST VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI**

• **Galiojančių teisės aktų ex post vertinimas / tinkamumo patikrinimas**

A. Iš SESV 349 straipsnio pirmos pastraipos, kaip ją išaiškino Teisingumo Teismas sujungtose bylose C-132/14–C-136/14¹, matyti, kad joje minimos „konkrečios priemonės“ priimančios „atsižvelgiant“ į atokiausių regionų „socialinės ir ekonominės struktūros padėtį“, kurią „sunkina“ keletas veiksnių, „kurių pastovumas ir derinys labai riboja šių regionų plėtrą“. Šie veiksniai SESV 349 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyti kaip atokiausių regionų socialinės ir ekonominės struktūros padėtį sunkinantys veiksniai, į kuriuos pagal SESV 349 straipsnio trečią pastraipą Taryba turi atsižvelgti priimdama konkrečias priemones. Atsižvelgdama į pirmiau Teismo pateiktus argumentus ir dėl toliau išdėstytų priežasčių Komisija laikosi nuomonės, kad neatidėliotinas produktų, kuriems gali būti taikomas skirtingas apmokestinimas, sąrašo pritaikymas yra vienintelė tinkama priemonė:

– Siūlomi pakeitimai padės reaguoti į ekonominius pokyčius, įvykusius po Sprendimo Nr. 940/2014/ES priėmimo (kainų mažėjimas arba smarkus kryptis, agresyvios su kainomis susijusios komercinės operacijos, sunkumai statybos sektoriuje, rinkos dalies mažėjimas ir (arba) papildomų gamybos sąnaudų didėjimas), ir taip užkirs kelią tiesioginei ir tikriausiai nepataisomai žalai, kurią patirtų kai kurie pažeidžiami vietos gamintojai.

Iš tiesų kai kurioms naujoms šiuose regionuose plėtojamoms veiklos rūšims didelę konkurenciją kelia pigūs importuoti produktai, o vykdant šią veiklą patiriama didelių papildomų gamybos sąnaudų, kurios menkina vietos produktų konkurencingumą.

– Gaminant kai kuriuos vietos produktus patiriama vis didesnių papildomų gamybos sąnaudų. Tačiau, netaikant skirtingo apmokestinimo ir tokiu būdu nekompensuojant papildomų sąnaudų, kyla grėsmė vietos įmonių veiklai; šios įmonės itin pažeidžiamos, nes dauguma jų yra MVĮ (68 % iš jų dirba mažiau nei 20 darbuotojų).

– Ši iniciatyva yra pagrindinė priemonė siekiant paremti ir išlaikyti vietos gamybą Prancūzijos atokiausiuose regionuose. Doko mokesčio taikymas daro tiesioginį poveikį vietos įmonėms. Jis suteikia galimybę plėtoti naują vietos lygmens veiklą, nepaisant didelių papildomų gamybos sąnaudų.

Labai svarbu išlaikyti vietos gamybą Prancūzijos atokiausiuose regionuose, kuriuose nedarbo lygis (ypač jaunimo) yra didžiausias Europoje.

B. Pirmiausia reikėtų pabrėžti, kad produktų, kuriems gali būti taikomas skirtingas apmokestinimas, sąrašo pritaikymas yra vienintelė galimybė išlaikyti ir plėtoti vietos gamybos veiklą šiuose atokiausiuose regionuose.

Be to, ši koregavimo priemonė turi ribotą ekonominį poveikį. Ši iniciatyva iš tiesų susijusi tik su Prancūzijos atokiausiuose regionuose vykdomais sandoriais. Todėl jos poveikis geografiškai apsiriboja teritorijomis, kurios nėra Bendrijos dalis, kaip apibrėžta PVM (2006/112/EB) ir akcizų (2008/118/EB) direktyvose.

Be to, produktai, kuriuos Prancūzijos valdžios institucijos paprašė įtraukti į sąrašus arba perkelti į kitą sąrašą, 2016 m. sudarė 225 mln. EUR deklaruotos vietos gamybos, o importas – maždaug 212 mln. EUR. Šie produktai priklauso įvairiausioms kategorijoms.

¹ 2015 m. gruodžio 15 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija prieš Europos Sąjungos Tarybą*, sujungtos bylos C-132/14–C-136/14, EU:C:2015:813.

Komisija patikrino kiekvieno iš šių produktų skirtingo apmokestinimo ir jo proporcingumo pagrindimą, norėdama įsitikinti, ar toks skirtingas apmokestinimas nesumenkins Sąjungos teisinės tvarkos, taip pat vidaus rinkos ir bendros politikos krypties vientisumo bei darnos. Visų pirma ji įsitikino, ar produktai gaminami vietoje, ar importuojama daug prekių, kurios galėtų kelti pavojų vietos gamybos išlaikymui, ir ar esama papildomų sąnaudų, dėl kurių padidėja vietoje pagamintų produktų savikaina, palyginti su importuotomis prekėmis, ir kyla pavojus vietoje gaminamų produktų konkurencingumui.

Visų šių produktų importas nemažėja. 2014–2016 m. jis padidėjo beveik 5 %.

Kalbant apie vietos produktus, kurie užima beveik visą rinką, importuotiems produktams palikdami tik labai mažą jos dalį, Komisija įsitikino, ar vietos produktams kyla neišvengiamas ir didelis pavojus.

Be to, Komisija, remdamasi Prancūzijos valdžios institucijų pagal Sprendimo Nr. 940/2014/ES 3 straipsnį pateiktomis ataskaitomis, atliko doko mokesčio tvarkos taikymo Prancūzijos atokiausiuose regionuose laikotarpio vidurio vertinimą. Šiandien Tarybai pateikiamoje savo ataskaitoje Komisija daro išvadą, kad doko mokesčio taikymas nedaro didelio poveikio konkurencijai ir prekybai.

Galiausiai bus ne tik nedelsiant pritaikyti sąrašai, bet ir, atnaujinant doko mokesčio taikymo priemonę, sprendimas bus išsamiai peržiūrėtas atsižvelgiant į geresnio reglamentavimo priemones (darbas bus pradėtas 2019 m. pradžioje).

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Žr. pirmesnę pastraipą.

Be to, atliekant visapusišką Sprendimo Nr. 940/2014/ES peržiūrą bus konsultuojamasi su visomis suinteresuotosiomis šalimis.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Netaikoma.

- **Poveikio vertinimas**

Žr. pirmesnę pastraipą.

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Netaikoma.

- **Pagrindinės teisės**

Netaikoma.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Sąjungos biudžetui.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėseną, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Atnaujinant doko mokesčio taikymo priemonę, Sprendimas Nr. 940/2014/ES bus išsamiai peržiūrėtas atsižvelgiant į geresnio reglamentavimo priemones (darbas bus pradėtas 2019 m. pradžioje).

- **Aiškinamieji dokumentai (direktyvoms)**

Netaikoma.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų paaiškinimas**

Netaikoma.

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

kuriuo dėl produktų, kuriems galima taikyti mažesnę doko mokestį arba visai jo netaikyti, iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 940/2014/ES

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 349 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) 2014 m. gruodžio 17 d. Tarybos sprendimu Nr. 940/2014/ES dėl doko mokesčio taikymo Prancūzijos atokiausiuose regionuose tvarkos Prancūzijos valdžios institucijoms leidžiama taikyti mažesnę doko mokestį to sprendimo priede nurodytiems Prancūzijos užjūrio departamentuose ir regionuose pagamintiems vietos produktams arba to mokesčio netaikyti. Didžiausias leidžiamas mokesčio tarifo skirtumas, priklausomai nuo atitinkamo produkto ir užjūrio departamento, gali būti 10, 20 arba 30 procentinių punktų;
- (2) vadovaudamosi Sprendimo Nr. 940/2014/ES 3 straipsnio 2 dalimi Prancūzijos valdžios institucijos 2018 m. vasario 12 d. pateikė Komisijai ataskaitą apie tuo sprendimu nustatytos apmokestinimo tvarkos taikymą. Konkrečios kiekvieno Prancūzijos atokiausio regiono vertinimo ataskaitos kartu su prašymais pritaikyti produktų, kuriems gali būti taikomas skirtingas apmokestinimas, sąrašą pateiktos atitinkamai 2018 m. kovo 15 d. dėl Gvianos, Martinikos ir Gvadelupos, 2018 m. birželio 4 d. dėl Reunjono ir 2018 m. rugpjūčio 28 d. dėl Majoto (be prašymo atnaujinti sąrašą). 2018 m. spalio 26 d. pateiktas papildomas prašymas įtraukti naują produktą į Gvianai skirtą sąrašą;
- (3) remdamasi Prancūzijos valdžios institucijų ataskaita, Komisija Tarybai pateikė Sprendimo Nr. 940/2014/ES 3 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytą ataskaitą ir pasiūlymą, kuriuo siekiama pritaikyti minėtą sprendimą. Šie pritaikymai susiję su Martinika, Gvadelupa, Prancūzijos Gviana ir Reunjonu. Jais į sąrašą įtraukiami nauji produktai ir padidinamas kai kuriems produktams leidžiamas taikyti mokesčio skirtumas;
- (4) be to, Gvianos atveju pritaikymuose numatyta atnaujinti Sprendimo Nr. 940/2014/ES priede nurodytus Kombinuotosios nomenklatūros kodus;

¹ OL C ..., ..., p.

- (5) sąrašų pritaikymas kiekvienu atveju yra pagrįstas, atsižvelgiant į papildomas vietoje pagamintų produktų sąnaudas, palyginti su importuojamais panašiais Sąjungos teritorijoje pagamintais produktais;
- (6) atsižvelgiant į šiuos aspektus atliktini pritaikymai daugiausia susiję su produktų įtraukimu į Sprendimo Nr. 940/2014/ES priede pateiktus sąrašus. Šie produktai 2014 m. jau buvo gaminami vietoje, tačiau 2014 m. nebuvo pateikta prašymų juos įtraukti į sąrašus;
- (7) taigi susiję Gvianos produktai yra cementas (2523 29 00) ir mediniai baldai (9403 30, 9403 50 00, 9403 60 ir 9403 90 30);
- (8) susiję Martinikos produktai – kai kurios plastiko granulės (3907 61 00) ir šaldymo kambariai (8418 69 00);
- (9) susiję Gvadelupos produktai – kai kuri mėsa (0210 12 19), kai kurie padažai (2103 90 90), denatūruotas etilo alkoholis (2207 20 00), kai kurios trąšos (2833, 2834 ir 2836), kai kurie kosmetikos gaminiai (3303 00 90 ir 3304 99 00), kai kurie aušinimo skysčiai (3820 00 00) ir dėžės ir dėžutės iš popieriaus arba kartono (4819 10 00);
- (10) susiję Reunjono produktai – kai kurie spaudiniai (4911 99), kai kurie higienos reikmenys (4818 20 10 ir 4818 20 91), kai kurios transporto priemonių atsarginės dalys (8511 40 00, 8511 50 00 ir 8511 90 00), kai kurie vėdinimo kanalai ir jų priedai (7306 30 80, 7306 61 92 ir 7307 99 80 produktai), saulės energijos vandens šildytuvai (8419 90 85), kai kurios trąšos (3102 10 90) ir kai kurios pomidorų tyrės (2002 90 11);
- (11) prašymai į sąrašus įtraukti žemės ūkio sektoriaus produktus arba juos perkelti į kitą sąrašą motyvuojami tuo, kad vietos gamintojai turi įvairinti savo gamybą, kad galėtų geriau prisitaikyti prie klimato pokyčių. Į Sprendimo Nr. 940/2014/ES priedo Martinikos sąrašą reikėtų įtraukti kai kurias daržoves (0709 30 00, 0709 40 00, 0709 93 90, 0714), avokadus (0804 40 00), į Gvadelupos sąrašą – ananasus (0804 30 00) ir pipirus (0904 22 00), o į Reunjono sąrašą – svogūnus (0703 10 19) ir česnakus (0703 20 00). Be to, Martinikos atveju į B sąrašą reikėtų perkelti kai kurias daržoves (0706), kai kurias paprikas (0709 60) ir ananasus (0804 30 ir 0805);
- (12) kai kurių produktų, kurie jau įtraukti į Sprendimo Nr. 940/2014/ES priede pateiktus sąrašus, atveju reikėtų arba pradėti taikyti atitinkamą didžiausią apmokestinimo skirtumą Kombinuotosios nomenklatūros subpozicijose nurodytiems produktams, kuriems jis dabar netaikomas, arba padidinti šį didžiausią apmokestinimo skirtumą;
- (13) todėl Martinikos atveju reikėtų iš B sąrašo į C sąrašą perkelti jogurtus (0403 10) ir kai kuriuos statybos reikmenis iš plastikų (3925), o iš A sąrašo į B sąrašą – užšaldytas daržoves (0710), surenkamuosius statinius (9406), kai kuriuos bižuterijos dirbinius (7113 ir 7117) ir saulės energijos vandens šildytuvus (8419 19);
- (14) Gvadelupos atveju į B sąrašą reikėtų įtraukti ne tik gaminius, kuriems priskirtinas KN kodas 1602 41 10, bet ir visus paruoštus arba konservuotus gaminius iš mėsos (1602), ne tik paruoštus arba konservuotus gaminius iš lašišų (1604 20 10), bet ir visus paruoštus arba konservuotus gaminius iš žuvų (1604 20), o kalbant apie trąšas – ne tik 3102 90, 3103 90, 3104 20 ir 3105 20 subpozicijose nurodytas trąšas, bet ir visas 3102, 3103, 3104 ir 3105 pozicijose nurodytas trąšas. Be to, iš B sąrašo į C sąrašą reikėtų perkelti jogurtus (0403 10), kai kuriuos nealkoholinius gėrimus (2202 10 00 ir 2202 99 19²) ir kai kurias statybines medžiagas (3925 10 00 ir 3925 90 80);

²

Atsižvelgiant į Muitinės nomenklatūros pakeitimus šiuo kodu pakeičiamas 2202 90 10 kodas.

- (15) Reunjono atveju iš A sąrašo į C sąrašą reikėtų perkelti žemės ūkio ir maisto pramonės produktus – cukranendres (1701), pomidorų konservus (2002 10) ir kai kurias dangas (3214 10 90), iš B sąrašo į C sąrašą – kai kuriuos konservuotus ankštinius augalus (2005 51 00 ir 2005 99 80), kai kuriuos dažus (3208 ir 3209), polietileno plėvelę ir maišus iš polietileno (3920 10 ir 3923 21) ir kai kurias dėžes, dėžutes bei dėklus (4819 20 00), o iš A sąrašo į B sąrašą – kai kurias vaisių tyres (2007 99 50);
- (16) be to, reikėtų ištaisyti Sprendimo Nr. 940/2014/ES priedo Martinikos sąrašę padarytą tarifo pozicijos klaidą ir 2204 29 poziciją pakeisti 2204 21 pozicija;
- (17) galiausiai į produktų, kuriems gali būti taikomas skirtingas apmokestinimas, sąrašą reikėtų įtraukti produktus, kurie 2014 m. vietoje nebuvo gaminami, tačiau kurie nuo tada pradėti gaminti arba kurie, atsižvelgiant į konkrečius planus, greitai bus pradėti gaminti. Gvianoje tai yra trafaretinės spaudos gaminiai, pavyzdžiui, raštuoti megztiniai (6110 30 91), raštuoti kūdikių drabužėlių priedai (6111 20 90), raštuoti lietai (6201 19 00), raštuotos suknelės (6204 42 00), raštuoti ūkiniai skalbiniai (6302 91 00), raštuotos kepurės su snapeliu (6505 00 30), puodeliai su paveikslėliais (6212 00) ir malkos (4401 12 00). Gvadelupoje – kai kuris alus (2203), kai kurie vandenys, į kuriuos ne pridėta cukraus (2201 10 90), ir kai kurie vandens filtravimo arba valymo aparatai (8421 21 00). Reunjone – kai kurie higienos reikmenys (4818 90 10);
- (18) todėl Sprendimas Nr. 940/2014/ES turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,
- PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo Nr. 940/2014/ES priedas iš dalies keičiamas pagal šio sprendimo priedą.

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja praėjus trims dienoms po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas